

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

до проекту Закону України „ Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо реформування служби зайнятості, соціального страхування на випадок безробіття, сприяння продуктивній зайнятості населення, у тому числі молоді, та впровадження нових активних програм на ринку праці ”

Зміст положення акта законодавства	Зміст відповідного положення проекту акта
Кодекс законів про працю України № 322-VIII від 10.12.1971	
<p>Стаття 196. Додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню</p> <p>Для працевлаштування молоді, яка закінчила або припинила навчання в загальноосвітніх, професійно-технічних і вищих навчальних закладах, звільнилася із строкової військової служби і вперше приймається на роботу, а також осіб, звільнених із військової служби за призовом під час мобілізації, на особливий період, військової служби за призовом осіб із числа резервістів в особливий період, які в добровільному порядку уклали контракт про проходження служби у військовому резерві, військової служби за призовом осіб офіцерського складу або альтернативної (невійськової) служби (протягом шести місяців після закінчення або припинення навчання чи служби), дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, осіб, яким виповнилося 15 років та які за згодою одного з батьків або особи, яка їх замінює, можуть, як виняток, прийматися на роботу, а також інших категорій осіб, які мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню, підприємствам, установам та організаціям встановлюється квота відповідно до Закону України „Про зайнятість населення”.</p>	<p>Виключено</p>

ДОКУМЕНТ СЕД Мінекономіки АСКОД

Сертифікат 58E2D9E7F900307B0400000018233200EEF89400

Підписувач Любченко Олексій Миколайович

Дійсний з 25.05.2021 0:00:00 по 24.05.2023 23:59:59

Мінекономіки

4804-02/45230-01 від 13.09.2021 10:54

Закон України „Про місцеве самоврядування в Україні” № 280/97-ВР від 21.05.1997

<p>Стаття 34. Повноваження у сфері соціального захисту населення</p> <p>1. До відання виконавчих органів сільських, селищних, міських рад належать:</p> <p>...</p> <p>б) делеговані повноваження:</p> <p>...</p> <p>7) організація проведення громадських та тимчасових робіт для осіб, зареєстрованих як безробітні, а також учнівської та студентської молоді у вільний від занять час на підприємствах, в установах та організаціях, що належать до комунальної власності, а також за договорами - на підприємствах, в установах та організаціях, що належать до інших форм власності;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 34. Повноваження у сфері соціального захисту населення</p> <p>1. До відання виконавчих органів сільських, селищних, міських рад належать:</p> <p>...</p> <p>б) делеговані повноваження:</p> <p>...</p> <p>7) організація проведення громадських робіт для осіб, зареєстрованих як безробітні, а також учнівської та студентської молоді у вільний від занять час на підприємствах, в установах та організаціях, що належать до комунальної власності, а також за договорами - на підприємствах, в установах та організаціях, що належать до інших форм власності;</p> <p>...</p>
---	--

Закон України „Про місцеві державні адміністрації” № 586-XIV від 09.04.1999

<p>Стаття 24. Повноваження в галузі зайнятості населення, праці та заробітної плати</p> <p>Місцева державна адміністрація:</p> <p>1) забезпечує реалізацію державних гарантій у сфері праці, в тому числі і на право своєчасного одержання винагороди за працю;</p> <p>2) розробляє та організовує виконання перспективних та поточних територіальних програм зайнятості та заходи щодо соціальної захищеності різних груп населення від безробіття;</p> <p>3) забезпечує проведення згідно з законом громадських та тимчасових робіт для осіб, зареєстрованих як безробітні;</p>	<p>Стаття 24. Повноваження в галузі зайнятості населення, праці та заробітної плати</p> <p>Місцева державна адміністрація:</p> <p>1) забезпечує реалізацію державних гарантій у сфері праці, в тому числі і на право своєчасного одержання винагороди за працю;</p> <p>2) розробляє та організовує виконання перспективних та поточних територіальних програм зайнятості та заходи щодо соціальної захищеності різних груп населення від безробіття;</p> <p>3) забезпечує проведення згідно з законом громадських робіт для осіб, зареєстрованих як безробітні;</p>
--	---

<p>...</p> <p>11) визначає напрями розширення в регіоні сфери застосування праці за рахунок створення робочих місць у пріоритетних галузях економіки, розвитку малого бізнесу, підприємницької діяльності, селянських (фермерських) господарств тощо;</p> <p>...</p>	<p>...</p> <p>...</p>
<p>Закон України „Про загальнообов’язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття” № 1533-III від 02.03.2000</p>	
<p>Стаття 6. Право на матеріальне забезпечення на випадок безробіття та соціальні послуги</p> <p>1. Право на матеріальне забезпечення на випадок безробіття (далі - забезпечення) та соціальні послуги мають застраховані особи.</p> <p>2. Право на забезпечення та соціальні послуги відповідно до цього Закону має також молодь, яка закінчила або припинила навчання у закладах загальної середньої, професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти, звільнилася із строкової військової або альтернативної (невійськової) служби і яка потребує сприяння у працевлаштуванні на перше робоче місце у разі реєстрації в установленому порядку відповідних осіб як безробітних.</p> <p>відсутня</p> <p>3. Члени особистого селянського господарства, якщо вони не є найманими працівниками, громадяни України, які працюють за межами України та не застраховані в системі соціального страхування на випадок</p>	<p>Стаття 6. Право на матеріальне забезпечення на випадок безробіття та соціальні послуги</p> <p>1. Право на матеріальне забезпечення на випадок безробіття (далі - забезпечення) та соціальні послуги мають застраховані особи.</p> <p>2. Право на матеріальне забезпечення та соціальні послуги відповідно до цього Закону мають також:</p> <p>молодь, яка закінчила або припинила навчання у закладах загальної середньої, професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти, звільнилася із строкової військової або альтернативної (невійськової) служби і яка потребує сприяння у працевлаштуванні на перше робоче місце у разі реєстрації в установленому порядку відповідних осіб як безробітних;</p> <p>законні представники дітей з інвалідністю з числа одиноких матерів (батьків) та законні представники дітей з інвалідністю підгрупи А, які відповідно до Закону України “Про державну соціальну допомогу особам з інвалідністю з дитинства та дітям з інвалідністю” мають право на призначення надбавки на догляд за дітьми.</p> <p>3. Члени особистого селянського господарства, якщо вони не є найманими працівниками, громадяни України, які працюють за межами України та не застраховані в системі соціального страхування на випадок</p>

<p>безробіття країни, в якій вони перебувають, мають право на забезпечення за цим Законом за умови сплати страхових внесків, якщо інше не передбачено міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.</p> <p>5. Працюючі пенсіонери у разі звернення до державної служби зайнятості за сприянням у працевлаштуванні мають право на соціальні послуги щодо пошуку підходящої роботи, перенавчання та підвищення кваліфікації, а також на інформаційні та консультаційні послуги, пов'язані з працевлаштуванням профілактичні заходи відповідно до статті 7¹ цього Закону.</p>	<p>безробіття країни, в якій вони перебувають, мають право на забезпечення за цим Законом за умови сплати страхових внесків, якщо інше не передбачено міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.</p> <p>5. Працюючі пенсіонери у разі звернення до територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, за сприянням у працевлаштуванні мають право на соціальні послуги щодо пошуку підходящої роботи, а також на інформаційні та консультаційні послуги, пов'язані з працевлаштуванням, профілактичні заходи відповідно до статті 7¹ цього Закону.</p>
<p>Стаття 7. Види забезпечення та соціальні послуги</p> <p>1. Видами забезпечення за цим Законом є: допомога по безробіттю, у тому числі одноразова її виплата для організації безробітним підприємницької діяльності; допомога на поховання у разі смерті безробітного або особи, яка перебувала на його утриманні. Відсутня</p> <p>2. Видами соціальних послуг за цим Законом та Законом України „Про зайнятість населення” є: професійна підготовка або перепідготовка, підвищення кваліфікації у закладах професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти, у тому числі в закладах освіти державної служби зайнятості, на підприємствах, в установах, організаціях; профорієнтація; відсутня пошук підходящої роботи та сприяння у працевлаштуванні, у тому числі шляхом організації громадських робіт для безробітних у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;</p>	<p>Стаття 7. Види забезпечення та соціальні послуги</p> <p>1. Видами забезпечення за цим Законом є: допомога по безробіттю; допомога на поховання у разі смерті безробітного або особи, яка перебувала на його утриманні. Порядок надання зазначених допомог визначається Кабінетом Міністрів України.</p> <p>2. Видами соціальних послуг за цим Законом та Законом України „Про зайнятість населення” є: професійна підготовка або перепідготовка, підвищення кваліфікації у закладах професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти, на підприємствах, в установах, організаціях; профорієнтація; індивідуальне планування працевлаштування; пошук підходящої роботи та сприяння у працевлаштуванні, інші пов'язані з цим послуги, у тому числі шляхом організації громадських робіт для безробітних у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів</p>

<p>відсутня надання роботодавцям, які працевлаштовують громадян, зазначених у частині першій статті 14 Закону України „Про зайнятість населення”, компенсацій відповідно до статті 26 Закону України „Про зайнятість населення”;</p> <p>відсутня</p> <p>надання роботодавцям - суб'єктам малого підприємництва, які працевлаштовують безробітних, компенсації відповідно до статті 27 Закону України „Про зайнятість населення”;</p> <p>відсутня</p> <p>надання ваучера для підтримання конкурентоспроможності деяких категорій громадян шляхом перепідготовки, спеціалізації, підвищення кваліфікації за професіями та спеціальностями для пріоритетних видів економічної діяльності відповідно до статті 30 Закону України „Про зайнятість населення”.</p> <p>здійснення заходів сприяння зайнятості внутрішньо переміщених осіб відповідно до статті 24¹ Закону України „Про зайнятість населення”;</p> <p>відсутня</p> <p>інформаційні та консультаційні послуги, пов'язані з працевлаштуванням.</p> <p>У разі необхідності для проходження професійної підготовки або перепідготовки, підвищення кваліфікації особа:</p> <p>направляється до закладів охорони здоров'я для проходження попереднього медичного та наркологічного огляду відповідно до законодавства;</p>	<p>України;</p> <p>послуги для роботодавців; надання роботодавцям, які працевлаштовують громадян, зокрема таким, що мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню, компенсацій відповідно до статті 26 Закону України „Про зайнятість населення”;</p> <p>сприяння зайнятості зареєстрованих безробітних відповідно до статті 26¹ Закону України „Про зайнятість населення”;</p> <p>надання роботодавцям - суб'єктам малого підприємництва, які працевлаштовують безробітних, компенсації відповідно до статті 27 Закону України „Про зайнятість населення”;</p> <p>надання фінансової допомоги для організації підприємницької діяльності у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України; надання ваучера для підтримання конкурентоспроможності деяких категорій громадян шляхом: перепідготовки за робітничою професією; підготовки за спеціальністю для здобуття ступеня магістра на основі ступеня бакалавра або магістра, здобутих за іншою спеціальністю; підготовки на наступному рівні освіти (крім третього (освітньо-наукового / освітньо-творчого) рівня вищої освіти); спеціалізації та підвищенні кваліфікації за професіями і спеціальностями відповідно до статті 30 Закону України „Про зайнятість населення”;</p> <p>здійснення заходів сприяння зайнятості внутрішньо переміщених осіб відповідно до статті 24¹ Закону України „Про зайнятість населення”;</p> <p>надання допомоги по частковому безробіттю відповідно до статті 47 Закону України „Про зайнятість населення”;</p> <p>інформаційні та консультативні послуги, пов'язані з працевлаштуванням.</p> <p>У разі необхідності для проходження професійної підготовки або перепідготовки, підвищення кваліфікації особа:</p> <p>направляється до закладів охорони здоров'я для проходження попереднього медичного, наркологічного та психіатричного оглядів відповідно до законодавства;</p>
--	--

<p>забезпечується місцем проживання на період проходження професійної підготовки або перепідготовки, підвищення кваліфікації та їй компенсуються витрати на проїзд до місця проходження навчання та у зворотному напрямку в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері праці, трудових відносин та зайнятості населення, за погодженням з правлінням Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття.</p>	<p>забезпечується місцем проживання на період проходження професійної підготовки або перепідготовки, підвищення кваліфікації та їй компенсуються витрати на проїзд до місця проходження навчання та у зворотному напрямку в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері праці, трудових відносин та зайнятості населення, за погодженням з правлінням Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття.</p>
<p>Стаття 10. Управління Фондом</p> <p>...</p> <p>3. Не може представляти сторону особа, яка не є громадянином України або має судимість за вчинення умисного кримінального правопорушення, якщо ця судимість не погашена і не знята в установленому законом порядку, а також особа, яка звільнена з останнього місця роботи з підстав, передбачених пунктами 3, 4, 7, 8 статті 40, статтями 41 і 45 Кодексу законів про працю України, а також з аналогічних підстав, визначених іншими законами.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 10. Управління Фондом</p> <p>...</p> <p>3. Не може представляти сторону особа, яка не є громадянином України або має судимість за вчинення умисного кримінального правопорушення, якщо ця судимість не погашена і не знята в установленому законом порядку, а також особа, яка звільнена з останнього місця роботи (служби) з підстав, передбачених пунктами 7 – 7³ частини першої статті 36, пунктами 3, 4, 7, 8 статті 40, статтями 41 (крім пункту 5 частини першої) і 45 Кодексу законів про працю України, пунктами 3, 4, 4¹ частини першої статті 84 Закону України „Про державну службу”, пунктами 6, 10 частини першої статті 77 Закону України „Про Національну поліцію”, пунктами 3, 3¹, 5 частини першої статті 51 Закону України „Про прокуратуру”, пунктами 3 – 3² частини першої статті 79 Закону України „Про місцеве самоврядування в Україні”, а також з аналогічних підстав, визначених іншими законами.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 16. Джерела коштів Фонду та їх використання</p> <p>Відсутня</p>	<p>Стаття 16. Бюджет Фонду, джерела коштів Фонду та їх використання</p> <p>1. Бюджет Фонду – план формування фінансових ресурсів за рахунок акумулювання частки єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та інших</p>

<p>1. Джерелами формування коштів Фонду є:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) страхові внески страхувальників; 2) суми фінансових санкцій, застосованих відповідно до цього Закону та Закону України „Про зайнятість населення”, інших законів до підприємств, установ, організацій та фізичних осіб - підприємців за порушення встановленого порядку сплати страхових внесків та використання коштів Фонду, недотримання законодавства про зайнятість населення, а також суми адміністративних штрафів, накладених відповідно до закону на посадових осіб та громадян за такі порушення; 3) кошти державного бюджету, що спрямовуються до Фонду у випадках, установлених законом; 4) доходи від розміщення тимчасово вільних коштів, у тому числі резерву коштів Фонду; 5) благодійні внески підприємств, установ, організацій; 6) інші надходження відповідно до законодавства України. <p>2. Кошти бюджету Фонду використовуються на:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) виплату забезпечення та надання соціальних послуг, передбачених статтею 7 цього Закону, фінансування заходів, передбачених статтею 7¹ цього Закону; 2) здійснення заходів відповідно до Закону України „Про зайнятість населення”; 3) відшкодування Пенсійному фонду України витрат, пов’язаних із достроковим виходом на пенсію осіб, зазначених у частині другій статті 20 цього Закону; 4) фінансування витрат на утримання та забезпечення діяльності 	<p>надходжень, одержання яких не суперечить законодавству, та їх використання для забезпечення виконання завдань і функцій, передбачених цим Законом та Законом України „Про зайнятість населення”.</p> <p>Порядок складання та виконання бюджету Фонду встановлюється правлінням Фонду.</p> <p>2. Джерелами формування коштів Фонду є:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) страхові внески страхувальників; 2) суми фінансових санкцій, застосованих відповідно до цього Закону та Закону України „Про зайнятість населення”, інших законів до підприємств, установ, організацій та фізичних осіб - підприємців за порушення встановленого порядку сплати страхових внесків та використання коштів Фонду, недотримання законодавства про зайнятість населення, а також суми адміністративних штрафів, накладених відповідно до закону на посадових осіб та громадян за такі порушення; 3) кошти державного бюджету, що спрямовуються до Фонду у випадках, установлених законом; 4) доходи від розміщення тимчасово вільних коштів, у тому числі резерву коштів Фонду; 5) благодійні внески підприємств, установ, організацій; 6) інші надходження відповідно до законодавства України. <p>3. Кошти бюджету Фонду використовуються на:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) виплату матеріального забезпечення та надання соціальних послуг, передбачених статтею 7 цього Закону, фінансування заходів, передбачених статтею 7¹ цього Закону; 2) здійснення заходів відповідно до Закону України „Про зайнятість населення”; 3) відшкодування Пенсійному фонду України витрат, пов’язаних із достроковим виходом на пенсію осіб, зазначених у частині другій статті 20 цього Закону; 4) фінансування витрат на утримання та забезпечення діяльності
--	--

центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, його територіальних органів, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління, матеріальне та соціально-побутове забезпечення його працівників; організацію роботи правління Фонду, розвиток та функціонування Єдиної інформаційно-аналітичної системи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції;

5) формування резерву коштів Фонду.

3. Видатки бюджету Фонду щодо забезпечення виплати допомоги по безробіттю є захищеними. Фінансування цих видатків проводиться у першочерговому порядку.

4. До коштів страхування на випадок безробіття застосовується казначейське обслуговування в порядку, передбаченому для обслуговування Державного бюджету України.

5. З метою забезпечення фінансової стабільності Фонду формується резерв коштів.

Порядок формування та використання резерву коштів Фонду встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Відсутня

центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, його територіальних органів, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління, матеріальне та соціально-побутове забезпечення його працівників; організацію роботи правління Фонду, розвиток та функціонування Єдиної інформаційно-аналітичної системи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції;

5) формування резерву коштів Фонду.

4. Видатки бюджету Фонду щодо забезпечення виплати допомоги по безробіттю є захищеними. Фінансування цих видатків проводиться у першочерговому порядку.

5. До коштів страхування на випадок безробіття застосовується казначейське обслуговування в порядку, передбаченому для обслуговування Державного бюджету України.

6. З метою забезпечення фінансової стабільності Фонду формується резерв коштів.

Порядок формування та використання резерву коштів Фонду встановлюється Кабінетом Міністрів України.

7. Компенсації, допомоги, інші виплати (далі – державна допомога) суб'єктам господарювання, передбачені статтею 7¹ цього Закону, Законом України „Про зайнятість населення”, надаються з урахуванням положень Закону України „Про державну допомогу суб'єктам господарювання”.

Сума державної допомоги за цими та будь-якими іншими напрямами державної підтримки та/або допомоги (незалежно від її видів та джерел), сукупно не може перевищувати суму незначної державної допомоги, визначеної Законом України „Про державну допомогу суб'єктам господарювання”.

<p>Відсутня</p>	<p>8. Державна допомога суб'єкту господарювання відповідно до цього Закону не надається у разі, коли щодо такого суб'єкта виконується одна із зазначених умов:</p> <p>1) наявна заборгованість:</p> <p>із сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування;</p> <p>із сплати страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування;</p> <p>із виплати заробітної плати;</p> <p>перед державним (місцевим) бюджетом понад 6 місяців;</p> <p>2) суб'єкт господарювання визнаний у встановленому порядку банкрутом або стосовно нього порушено справу про банкрутство, або перебуває на стадії ліквідації;</p> <p>3) суб'єкт господарювання визнає свою неспроможність своєчасно виконувати зобов'язання перед кредиторами через незадовільний стан фінансово-господарської діяльності.</p>
<p>Стаття 21. Обчислення страхового стажу</p> <p>...</p> <p>5. Строк проходження служби військовослужбовцями (крім військовослужбовців строкової служби) до запровадження страхування на випадок безробіття для цієї категорії осіб прирівнюється до страхового стажу у разі звільнення зі служби за станом здоров'я, у зв'язку із скороченням штатів або проведенням організаційних заходів без права на пенсію за умови реєстрації в установленому порядку в державній службі зайнятості протягом місяця - з дня взяття на військовий облік у територіальному центрі комплектування та соціальної підтримки, для інших осіб - з дня звільнення.</p>	<p>Стаття 21. Обчислення страхового стажу</p> <p>...</p> <p>5. Строк проходження служби військовослужбовцями (крім військовослужбовців строкової служби) до запровадження страхування на випадок безробіття для цієї категорії осіб прирівнюється до страхового стажу у разі звільнення зі служби за станом здоров'я, у зв'язку із скороченням штатів або проведенням організаційних заходів без права на пенсію за умови реєстрації в установленому порядку в територіальному органі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, протягом місяця - з дня взяття на військовий облік у територіальному центрі комплектування та соціальної підтримки, для інших осіб - з дня звільнення.</p>

Стаття 22. Умови та тривалість виплати допомоги по безробіттю

1. Право на допомогу по безробіттю залежно від страхового стажу мають застраховані особи, визнані в установленому порядку безробітними, страховий стаж яких протягом 12 місяців, що передували реєстрації особи як безробітної, становить не менше ніж **шість місяців** за даними Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Право на допомогу по безробіттю зберігається у разі настання перерви страхового стажу з поважних причин, якщо особа протягом місяця після закінчення цієї перерви зареєструвалась в установленому порядку в **державній службі зайнятості** як безробітна. Поважними причинами є:

...

2. Застраховані особи, визнані в установленому порядку безробітними, які **протягом 12 місяців**, що передували реєстрації особи як безробітної, за даними Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування мають страховий стаж менше **шести місяців** або звільнені з останнього місця роботи з підстав, передбачених пунктами 3, 4, 7 і 8 статті 40, статтями 41 і 45 Кодексу законів про працю України, а також з аналогічних підстав, визначених іншими законами, особи, зазначені у частині другій статті 6 цього Закону, особи, зазначені в абзаці третьому частини четвертої статті 7 Закону України „Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб”, мають право на допомогу по безробіттю у мінімальному розмірі.

3. Допомога по безробіттю **виплачується** з 8 дня після реєстрації застрахованої особи в установленому порядку в **державній службі зайнятості**.

4. **Загальна тривалість виплати допомоги по безробіттю не може перевищувати 360 календарних днів протягом двох років, а для осіб, зазначених у частині другій статті 6 цього Закону та абзаці третьому**

Стаття 22. Умови та тривалість виплати допомоги по безробіттю

1. Право на допомогу по безробіттю залежно від страхового стажу мають застраховані особи, визнані в установленому порядку безробітними, страховий стаж яких протягом 12 місяців, що передували реєстрації особи як безробітної, становить не менше ніж **сім місяців** за даними Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Право на допомогу по безробіттю зберігається у разі настання перерви страхового стажу з поважних причин, якщо особа протягом місяця після закінчення цієї перерви зареєструвалась в установленому порядку в **територіальному органі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції**, як безробітна. Поважними причинами є:

...

2. **Застрахованим особам, зазначеним у частині першій цієї статті та в абзаці першому частини третьої статті 23 цього Закону, тривалість виплати допомоги по безробіттю визначається залежно від страхового стажу:**

до 3 років – 180 календарних днів;

від 3 до 6 років – 210 календарних днів;

від 6 до 12 років – 240 календарних днів;

від 12 до 18 років – 270 календарних днів;

від 18 до 24 років – 300 календарних днів;

від 24 до 30 років – 330 календарних днів;

понад 30 років – 360 календарних днів.

3. Для осіб, зазначених в абзаці другому частини другої статті 6 цього Закону та в абзаці третьому частини четвертої статті 7 Закону України „Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб” тривалість виплати допомоги по безробіттю не може перевищувати 90 календарних днів.

4. Для осіб передпенсійного віку (за два роки до досягнення

частини четвертої статті 7 Закону України „Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб”, – 180 календарних днів.

Для осіб передпенсійного віку (за 2 роки до настання права на пенсію) тривалість виплати допомоги по безробіттю не може перевищувати 720 календарних днів.

Відсутня

Відсутня

Відсутня

Відсутня

відповідного віку та за наявності необхідного для призначення пенсії за віком страхового стажу, визначених частинами першою – четвертою статті 26 Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”) тривалість виплати допомоги по безробіттю не може перевищувати 720 календарних днів.

Вік набуття права на пенсію визначається Пенсійним фондом України на дату реєстрації особи в територіальному органі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, залежно від наявного страхового стажу, обчисленого на підставі відомостей реєстру застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов’язкового державного соціального страхування, а за період до запровадження реєстру – на підставі трудової книжки або інших документів, які підтверджують стаж.

Підтвердження наявного страхового стажу та віку виходу на пенсію для осіб передпенсійного віку (за два роки до досягнення відповідного віку та за наявності необхідного для призначення пенсії за віком страхового стажу, визначених частинами першою – четвертою статті 26 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”) здійснюється Пенсійним фондом України за зверненням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, у порядку обміну інформацією, визначеному Пенсійним фондом України та центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції.

У разі коли страховий стаж, визначений за даними обміну інформацією, є недостатнім для призначення допомоги по безробіттю відповідно до частини четвертої цієї статті, зареєстрований безробітний може звернутися до територіального органу Пенсійного фонду України для підтвердження наявності страхового стажу.

<p>5. У разі чергового визнання в установленому порядку застрахованої особи безробітною у межах двох років, протягом яких виплачується допомога по безробіттю, тривалість її виплати враховується сумарно.</p> <p>6. У разі зміни застрахованою особою місця проживання виплата допомоги по безробіттю продовжується після реєстрації її в установленому порядку як безробітного за новим місцем проживання.</p> <p>7. Допомога по безробіттю може виплачуватися одноразово для організації підприємницької діяльності безробітними, які не можуть бути працевлаштовані у зв'язку з відсутністю на ринку праці підходящої роботи, крім осіб, зазначених у частині другій статті 6 цього Закону. Ця допомога виплачується особам, яким винувалося 18 років, за їх бажанням.</p> <p>10. Допомога по безробіттю виплачується не рідше ніж два рази на місяць, а за згодою безробітного - один раз на місяць у порядку, встановленому відповідно до частини сьомої статті 23 цього Закону.</p> <p>11. Одноразова виплата допомоги по безробіттю для організації безробітним підприємницької діяльності здійснюється протягом 14 днів після дня здійснення державної реєстрації юридичної особи, фізичної особи підприємця.</p>	<p>5. Допомога по безробіттю призначається з восьмого дня після реєстрації застрахованої особи в установленому порядку в територіальному органі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції.</p> <p>Загальна тривалість виплати допомоги по безробіттю протягом двох років, в період яких виплачується допомога по безробіттю, не може перевищувати тривалості, визначеної в частинах другій – четвертій цієї статті.</p> <p>У разі чергового визнання в установленому порядку застрахованої особи безробітною у межах двох років, протягом яких виплачується допомога по безробіттю, тривалість її виплати враховується сумарно.</p> <p>6. У разі зміни застрахованою особою місця проживання виплата допомоги по безробіттю продовжується після реєстрації її в установленому порядку як безробітного за новим місцем проживання.</p> <p>10. Допомога по безробіттю виплачується не рідше ніж два рази на місяць, а за згодою безробітного - один раз на місяць у порядку, встановленому відповідно до частини сьомої статті 23 цього Закону.</p>
<p>Стаття 23. Розмір допомоги по безробіттю</p> <p>1. Застрахованим особам, зазначеним у частині першій статті 22 цього</p>	<p>Стаття 23. Розмір допомоги по безробіттю</p> <p>1. Застрахованим особам, зазначеним у частині першій статті 22 цього</p>

Закону, розмір допомоги по безробіттю визначається у відсотках до їх середньої заробітної плати (доходу), визначеної відповідно до порядку обчислення середньої заробітної плати (доходу) для розрахунку виплат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням, затвердженого Кабінетом Міністрів України, залежно від страхового стажу, але не менше ніж мінімальний розмір допомоги по безробіттю, встановлений правлінням Фонду для цієї категорії осіб:

до 2 років – 50 відсотків;
від 2 до 6 років – 55 відсотків;
від 6 до 10 років – 60 відсотків;
понад 10 років – 70 відсотків.

Допомога по безробіттю виплачується залежно від тривалості безробіття у відсотках до визначеного розміру:

перші 90 календарних днів – 100 відсотків;
протягом наступних 90 календарних днів – 80 відсотків;
у подальшому – 70 відсотків.

Відсутня

2. Внутрішньо переміщеним особам після надходження документів та відомостей про страховий стаж, заробітну плату (дохід) рішення про призначення допомоги по безробіттю переглядається відповідно до законодавства.

3. Допомога по безробіттю особам, зазначеним у частині другій статті 22 цього Закону, виплачується у мініальному розмірі, який встановлюється правлінням Фонду.

Закону, розмір допомоги по безробіттю визначається у відсотках до їх середньої заробітної плати (доходу), визначеної відповідно до порядку обчислення середньої заробітної плати (доходу) для розрахунку виплат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням, затвердженого Кабінетом Міністрів України, залежно від страхового стажу, але не менше ніж мінімальний розмір допомоги по безробіттю, встановлений правлінням Фонду для цієї категорії осіб:

до 3 років – 50 відсотків;
від 3 до 6 років – 55 відсотків;
від 6 до 12 років – 60 відсотків;
від 12 до 18 років – 65 відсотків;
від 18 до 24 років – 70 відсотків;
від 24 до 30 років – 75 відсотків;
понад 30 років – 80 відсотків.

Допомога по безробіттю виплачується залежно від тривалості безробіття у відсотках до визначеного розміру:

перша половина строку тривалості виплати допомоги по безробіттю – 100 відсотків;
у подальшому – 50 відсотків.

Для особи, страховий стаж якої становить не менше 15 років і яка протягом 15 років, що передували місяцю надання статусу зареєстрованого безробітного, не отримувала допомогу по безробіттю, під час визначення розміру допомоги по безробіттю, відсотки до середньої заробітної плати (доходу), встановлені цією частиною, збільшуються на 10 відсоткових пунктів.

2. Внутрішньо переміщеним особам після надходження документів та відомостей про страховий стаж, заробітну плату (дохід) рішення про призначення допомоги по безробіттю переглядається відповідно до законодавства.

3. Застраховані особи, визнані в установленому порядку безробітними, які протягом 12 місяців, що передували реєстрації особи як безробітної, за даними Державного реєстру

4. Допомога по безробіттю особам, які звільнилися з останнього місця роботи за власним бажанням без поважних причин, призначається відповідно до частин першої та другої цієї статті, і їй виплата починається з 91-го календарного дня.

Відсутня

загальнообов'язкового державного соціального страхування мають страховий стаж менше семи місяців або звільнені з останнього місця роботи (служби) з підстав, передбачених пунктами 7 – 7³ частини першої статті 36, пунктами 3, 4, 7 і 8 статті 40, статтями 41 (крім пункту 5 частини першої) і 45 Кодексу законів про працю України, пунктами 3, 4, 4¹ частини першої статті 84 Закону України „Про державну службу”, пунктами 6, 10 частини першої статті 77 Закону України „Про Національну поліцію”, пунктами 3, 3¹, 5 частини першої статті 51 Закону України „Про прокуратуру”, пунктами 3 – 3² частини першої статті 79 Закону України „Про місцеве самоврядування в Україні”, а також з аналогічних підстав, визначених іншими законами, мають право на виплату допомоги по безробіттю у мінімальному розмірі, який встановлюється правлінням Фонду.

Особи, зазначені в частині третій статті 22 цього Закону, мають право на виплату допомоги по безробіттю у мінімальному розмірі, який встановлюється правлінням Фонду.

4. Допомога по безробіттю особам, які звільнилися з останнього місця роботи (служби) за власним бажанням без поважних причин або за угодою сторін, призначається відповідно до частин першої та третьої цієї статті, і їй виплата починається з 31-го календарного дня.

Допомога по безробіттю особам, яких було звільнено з останнього місця роботи (служби) з підстав, передбачених пунктами 7 – 7³ частини першої статті 36, пунктами 3, 4, 7 і 8 статті 40, статтями 41 (крім пункту 5 частини першої) і 45 Кодексу законів про працю України, пунктами 3, 4, 4¹ частини першої статті 84 Закону України „Про державну службу”, пунктами 6, 10 частини першої статті 77 Закону України „Про Національну поліцію”, пунктами 3, 3¹, 5 частини першої статті 51 Закону України „Про прокуратуру”, пунктами 3 – 3² частини першої статті 79 Закону України „Про місцеве самоврядування в Україні”, а також з аналогічних підстав,

<p>Відсутня</p> <p>5. У середньомісячну заробітну плату (дохід) для обчислення допомоги по безробіттю включаються всі види виплат, на які нараховувалися страхові внески, які підтверджуються даними Єдиного державного реєстру застрахованих осіб Пенсійного фонду України.</p> <p>Допомога по безробіттю не може перевищувати чотирикратного розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом.</p> <p>6. Одноразова виплата допомоги по безробіттю для організації безробітним підприємницької діяльності здійснюється у розмірі допомоги по безробіттю, нарахованої відповідно до цієї статті, у розрахунку на рік.</p> <p>7. Порядок надання допомоги по безробіттю, у тому числі одноразової її виплати для організації безробітним підприємницької діяльності, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері праці, трудових відносин та зайнятості населення, за погодженням з правлінням Фонду.</p>	<p>визначених іншими законами, призначається відповідно до частин першої та третьої цієї статті, і її виплата починається з 61-го календарного дня.</p> <p>Якщо після звільнення з попереднього місця роботи (служби) з причин, зазначених в абзаці другому цієї частини, застрахована особа перебувала у трудових відносинах (займалася іншими видами зайнятості) менше ніж 60 календарних днів, призначення допомоги по безробіттю такій особі здійснюється без урахування підстави звільнення з останнього місця роботи (служби) (припинення інших видів зайнятості).</p> <p>5. У середньомісячну заробітну плату (дохід) для обчислення допомоги по безробіттю включаються всі види виплат, на які нараховувалися страхові внески, які підтверджуються даними Єдиного державного реєстру застрахованих осіб Пенсійного фонду України.</p> <p>Допомога по безробіттю не може перевищувати чотирикратного розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом.</p> <p>7. Порядок надання допомоги по безробіттю визначається Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>Стаття 29. Допомога на поховання</p> <p>1. Допомога на поховання у разі смерті безробітного або особи, яка перебувала на його утриманні, виплачується особам, які здійснювали</p>	<p>Стаття 29. Допомога на поховання</p> <p>1. Допомога на поховання у разі смерті безробітного або особи, яка перебувала на його утриманні, виплачується особам, які здійснювали</p>

<p>поховання, у розмірі прожиткового мінімуму.</p> <p>2. У разі смерті безробітного, що є особою з інвалідністю, або особи, яка перебувала на його утриманні, за вибором осіб, які здійснювали поховання, виплачується допомога на поховання за цим Законом або допомога на поховання чи відшкодування витрат на поховання за іншими законодавчими актами.</p>	<p>поховання, у розмірі двох прожиткових мінімумів.</p> <p>2. У разі смерті безробітного, що є особою з інвалідністю, або особи, яка перебувала на його утриманні, за вибором осіб, які здійснювали поховання, виплачується допомога на поховання за цим Законом або допомога на поховання чи відшкодування витрат на поховання за іншими законодавчими актами.</p>
<p>Стаття 31. Припинення, відкладення виплат матеріального забезпечення на випадок безробіття та скорочення їх тривалості</p> <p>1. Виплата допомоги по безробіттю припиняється у разі:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) працевлаштування безробітного; 2) поновлення безробітного на роботі за рішенням суду; 3) вступу до закладу освіти на навчання з відривом від виробництва; 4) відрахування із закладу освіти; 5) призову на строкову військову або альтернативну (невійськову) службу; 6) набрання законної сили вироком суду про позбавлення волі безробітного або направлення його за рішенням суду на примусове лікування; 7) призначення чи отримання права на призначення пенсії за віком, у тому числі на пільгових умовах, пенсії за вислугу років або досягнення особою встановленого законом пенсійного віку; 8) призначення виплати на підставі документів, що містять неправдиві відомості; 9) подання письмової заяви про бажання здійснювати догляд за дитиною до досягнення нею трирічного віку; 10) подання письмової заяви про відмову від послуг державної служби зайнятості; 11) зміни місця проживання; 	<p>Стаття 31. Припинення, відкладення, призупинення виплат матеріального забезпечення на випадок безробіття та скорочення їх тривалості</p> <p>1. Виплата допомоги по безробіттю припиняється у разі:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) закінчення строку її виплати; 2) припинення реєстрації безробітного відповідно до статті 45 Закону України „Про зайнятість населення”.

12) закінчення строку їх виплати;

13) зняття з обліку за невідвідування без поважних причин державної служби зайнятості протягом 30 робочих днів з дати прийняття рішення про виплату допомоги по безробіттю (крім періоду дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню особливо небезпечних інфекційних хвороб);

14) відмови безробітного від двох пропозицій підходящої роботи або від двох пропозицій проходження професійної підготовки, перепідготовки, підвищення кваліфікації за направленням державної служби зайнятості, у тому числі осіб, які вперше шукають роботу та не мають професії (спеціальності);

15) відмови від роботи за спеціальністю, професією, набутою після професійної підготовки, перепідготовки або підвищення кваліфікації за направленням державної служби зайнятості;

16) смерті безробітного.

3. Виплата допомоги по безробіттю припиняється на період призначення безробітній жінці допомоги по вагітності та пологах, допомоги по догляду безробітним за дитиною до досягнення нею трирічного віку.

4. Виплата допомоги по безробіттю ~~та матеріальної допомоги у період професійної підготовки, перепідготовки або підвищення кваліфікації~~ відкладається на строк, що дорівнює періоду, протягом якого застрахованій особі відповідно до законів надається вихідна допомога або інші виплати при звільненні з підприємств, установ і організацій або закінченні строку повноважень за виборною посадою, що забезпечують часткову або тимчасову компенсацію втраченого заробітку.

Відсутня

2. Виплата допомоги по безробіттю **призупиняється** на період призначення безробітній жінці допомоги **у зв'язку з вагітністю та пологами**.

3. Виплата допомоги по безробіттю відкладається на строк, що дорівнює періоду, протягом якого застрахованій особі відповідно до законів надається вихідна допомога, або інші виплати при звільненні з підприємств, установ і організацій або закінченні строку повноважень за виборною посадою, що забезпечують часткову або тимчасову компенсацію втраченого заробітку.

Якщо вихідну допомогу або інші компенсаційні виплати було виплачено одноразово, виплата допомоги по безробіттю відкладається не більше ніж на 30 календарних днів з дня звільнення, а у разі здійснення таких виплат щомісяця – до закінчення періоду їх виплати.

5. Тривалість виплати допомоги по безробіттю, ~~матеріальної допомоги у період професійної підготовки, перепідготовки або підвищення кваліфікації~~ скорочується на строк до 90 календарних днів у разі:

1) звільнення з останнього місця роботи за власним бажанням без поважних причин або за угодою сторін **(на 90 календарних днів)**;

2) звільнення з останнього місця роботи з підстав, передбачених пунктами 3, 4, 7, 8 статті 40, статтями 41 і 45 Кодексу законів про працю України, а також з аналогічних підстав, визначених іншими законами, **(на 90 календарних днів)**;

4) приховування відомостей про працевлаштування на тимчасову роботу (у тому числі за межами України) або здійснення іншої діяльності за винагороду в період одержання допомоги по безробіттю;

5) порушення умов і строку реєстрації та перереєстрації як безробітного, а також недотримання рекомендацій щодо сприяння працевлаштуванню;

6) перереєстрації безробітного, який був знятий з обліку за невідвідування державної служби зайнятості більше 30 календарних днів без поважних причин та не сприяв своєму працевлаштуванню;

4. Тривалість виплати допомоги по безробіттю скорочується на строк до 90 календарних днів у разі:

1) звільнення з останнього місця роботи (служби) за власним бажанням без поважних причин або за угодою сторін **(на 30 календарних днів – з дня призначення)**;

2) звільнення з останнього місця роботи (служби) з підстав, передбачених пунктами 7 – 7³ частини першої статті 36, пунктами 3, 4, 7 і 8 статті 40, статтями 41 (крім пункту 5 частини першої) і 45 Кодексу законів про працю України, пунктами 3, 4, 4¹ частини першої статті 84 Закону України „Про державну службу”, пунктами 6, 10 частини першої статті 77 Закону України „Про Національну поліцію”, пунктами 3, 3¹, 5 частини першої статті 51 Закону України „Про прокуратуру”, пунктами 3 – 3² частини першої статті 79 Закону України „Про місцеве самоврядування в Україні”, а також з аналогічних підстав, визначених іншими законами, **(на 60 календарних днів – з дня призначення)**;

3) приховування відомостей про працевлаштування на тимчасову роботу (у тому числі за межами України) або здійснення іншої діяльності за винагороду в період одержання допомоги по безробіттю **(на 90 календарних днів – з дня виявлення відповідного факту)**;

4) порушення умов і строку реєстрації та перереєстрації як безробітного, а також недотримання рекомендацій щодо сприяння працевлаштуванню **(на 15 календарних днів)**;

5) перереєстрації безробітного, у разі припинення попередньої реєстрації за невідвідування (непідтвердження без поважних причин наміру щодо продовження перебування у статусі зареєстрованого безробітного) територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, більше 30 календарних днів без поважних причин та несприяння своєму працевлаштуванню **(на 30**

<p>8) припинення без поважних причин професійної підготовки, перепідготовки або підвищення кваліфікації за направленням державної служби зайнятості.</p> <p>Відсутня</p>	<p>календарних днів);</p> <p>б) припинення без поважних причин професійної підготовки, перепідготовки або підвищення кваліфікації за направленням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції (на 30 календарних днів).</p> <p>5. Виплата допомоги по безробіттю призупиняється на період, необхідний для здійснення перевірки достовірності відомостей, поданих безробітним для призначення виплати, але не більше ніж на 30 календарних днів, у разі надходження від центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової та бюджетної політики, повідомлення про встановлення невідповідності поданих безробітним відомостей та документів.</p> <p>У разі непідтвердження обставин, що стали підставою для призупинення виплати, виплата допомоги по безробіттю поновлюється з дати її призупинення.</p>
<p>Стаття 36. Права, обов'язки та відповідальність застрахованих осіб</p> <p>...</p> <p>2. Застраховані особи, зареєстровані в установленому порядку як безробітні, зобов'язані своєчасно подавати відомості про обставини, що впливають на умови виплати їм забезпечення та надання соціальних послуг.</p> <p>У разі виїзду особи, зареєстрованої в установленому порядку як безробітна, за межі України з метою працевлаштування чи здійснення іншої діяльності, спрямованої на отримання прибутку, така особа зобов'язана повідомити про це державну службу зайнятості.</p> <p>3. Сума виплаченого забезпечення та вартості наданих соціальних послуг застрахованій особі внаслідок умишеного невиконання нею своїх</p>	<p>Стаття 36. Права, обов'язки та відповідальність застрахованих осіб</p> <p>...</p> <p>2. Застраховані особи, зареєстровані в установленому порядку як безробітні, зобов'язані своєчасно подавати відомості про обставини, що впливають на умови виплати їм забезпечення та надання соціальних послуг.</p> <p>У разі виїзду особи, зареєстрованої в установленому порядку як безробітна, за межі України така особа зобов'язана повідомити про це територіальному органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, в якому особа зареєстрована, як безробітна.</p> <p>3. Сума виплаченого забезпечення та вартості наданих соціальних послуг застрахованій особі внаслідок невиконання нею своїх обов'язків</p>

обов'язків та зловживання ними стягується з цієї особи відповідно до законодавства України з моменту виникнення обставин, що впливають на умови виплати їй забезпечення та надання соціальних послуг.

У разі припинення професійної підготовки, перепідготовки або підвищення кваліфікації за направленням **державної служби зайнятості** без поважних причин або відмови працювати за одержаною професією (спеціальністю) із застрахованих осіб стягується сума витрат на професійну підготовку, перепідготовку або підвищення кваліфікації.

~~Якщо застрахована особа не здійснила підприємницьку діяльність протягом шести календарних місяців з дня отримання допомоги по безробіттю одноразово для організації підприємницької діяльності (за винятком обставин, що унеможливають провадження підприємницької діяльності), виплачена сума коштів вважається використаною нею не за призначенням та підлягає поверненню в порядку, установленому центральними органами виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, державної податкової політики за погодженням з правлінням Фонду.~~

Стаття 37. Виплата недоодержаної суми матеріального забезпечення на випадок безробіття у разі смерті безробітного

1. Суми матеріального забезпечення на випадок безробіття, що належать безробітному відповідно до цього Закону і залишилися недоодержаними у зв'язку з його смертю, виплачуються непрацездатним особам, які перебували на утриманні померлого або мали на день його смерті право на одержання від нього утримання.

...

2. Батькам, дружині (чоловіку), а також членам сім'ї, які проживали разом з безробітним на день його смерті, сума **недоодержаного**

та зловживання ними стягується з цієї особи відповідно до законодавства України з моменту виникнення обставин, що впливають на умови виплати їй забезпечення та надання соціальних послуг.

У разі припинення професійної підготовки, перепідготовки або підвищення кваліфікації за направленням **територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції**, без поважних причин або відмови працювати за одержаною професією (спеціальністю) із застрахованих осіб стягується сума витрат на професійну підготовку, перепідготовку або підвищення кваліфікації.

Стаття 37. Виплата недоодержаної суми допомоги по безробіттю у разі смерті безробітного

1. Суми **допомоги по безробіттю**, що належать безробітному відповідно до цього Закону і залишилися недоодержаними у зв'язку з його смертю, виплачуються непрацездатним особам, які перебували на утриманні померлого або мали на день його смерті право на одержання від нього утримання.

...

2. Батькам, дружині (чоловіку), а також членам сім'ї, які проживали разом з безробітним на день його смерті, сума **недоодержаної допомоги**

<p>матеріального забезпечення на випадок безробіття виплачується і в тому разі, якщо вони не належать до кола непрацевдатних осіб, які перебували на утриманні померлого.</p> <p>3. У разі звернення кількох осіб за належною до виплати сумою матеріального забезпечення на випадок безробіття вона ділиться між ними порівну.</p> <p>4. Виплата здійснюється у разі, якщо звернення за належною до виплати сумою матеріального забезпечення на випадок безробіття надійшло не пізніше 6 місяців після смерті безробітного.</p> <p>Відсутня</p>	<p>по безробіттю виплачується і в тому разі, якщо вони не належать до кола непрацевдатних осіб, які перебували на утриманні померлого.</p> <p>3. У разі звернення кількох осіб за належною до виплати сумою допомоги по безробіттю вона ділиться між ними порівну.</p> <p>4. Виплата здійснюється у разі, якщо звернення за належною до виплати сумою допомоги по безробіттю надійшло не пізніше 6 місяців після смерті безробітного.</p> <p>5. Порядок виплати недоодержаної суми допомоги по безробіттю встановлюється Кабінетом Міністрів України.</p>
<p style="text-align: center;">Розділ VIII ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ</p> <p>1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2001 року, крім статей 24-26, рішення про введення яких приймається, виходячи з економічних можливостей держави, щорічно Верховною Радою України під час затвердження розміру страхових внесків.</p> <p>...</p> <p>3¹. Установити, що громадянам, які проживають на території Автономної Республіки Крим та м. Севастополя, соціальні послуги та матеріальне забезпечення, передбачені цим Законом, здійснюються за рахунок коштів, які надходять від платників єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, розташованих на території Автономної Республіки Крим та м. Севастополя.</p> <p>...</p> <p>3². Установити, що на період карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2 (далі - в період карантину): допомога по безробіттю призначається з першого дня надання</p>	<p style="text-align: center;">Розділ VIII ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ</p> <p>1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2001 року.</p> <p>...</p> <p>3¹. Установити, що громадянам, які проживають на території Автономної Республіки Крим та м. Севастополя, соціальні послуги та матеріальне забезпечення, передбачені цим Законом, здійснюються за рахунок коштів, які надходять від платників єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, розташованих на території Автономної Республіки Крим та м. Севастополя.</p> <p>...</p> <p>3². Установити, що на період карантину та/або надзвичайної ситуації, та/або надзвичайного стану Кабінет Міністрів України може встановити тимчасові особливі умови щодо: відвідування будинків (приміщень, споруд), де розміщуються територіальні органи центрального органу виконавчої влади, що</p>

<p>статусу безробітного; виплата допомоги по безробіттю може здійснюватися без особистого відвідування безробітним територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, за умови підтвердження безробітним наміру перебування у статусі безробітного будь-якими засобами комунікації (телефонний зв'язок, електронні засоби тощо); для осіб, які втратили роботу в період карантину, не застосовуються вимоги щодо скорочення тривалості виплати допомоги по безробіттю, визначені пунктом 1 частини п'ятої статті 31 цього Закону, при цьому загальна тривалість виплати допомоги по безробіттю для таких осіб не може перевищувати 270 календарних днів. ...</p>	<p>реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції; врахування вимог до наявності підходящої роботи під час надання статусу зареєстрованого безробітного; порядку реєстрації, перереєстрації безробітних. ...</p>
<p>Закон України „Про зайнятість населення” № 5067-VI від 05.07.2012</p>	
<p>Стаття 1. Визначення термінів</p> <p>1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні: ... 4) ваучер – документ встановленого зразка, що дає особі відповідно до цього Закону право на перепідготовку або підготовку за іншою спеціальністю, підготовку на наступному рівні освіти, спеціалізацію, підвищення кваліфікації у закладах освіти чи у роботодавця; ... 10) молодий працівник – громадянин України віком до 35 років, винукник закладу професійної (професійно-технічної), фахової</p>	<p>Стаття 1. Визначення термінів</p> <p>1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні: ... 4) ваучер – документ встановленого зразка, що дає особі відповідно до цього Закону право на перепідготовку за робітничою професією; підготовку за спеціальністю для здобуття ступеня магістра на основі ступеня бакалавра або магістра, здобутих за іншою спеціальністю; підготовку на наступному рівні освіти (крім третього (освітньо-наукового / освітньо-творчого) рівня вищої освіти); спеціалізацію та підвищення кваліфікації у закладах освіти чи у роботодавця; ... Виключити</p>

<p>передвищої або вищої освіти, який у шестимісячний строк після закінчення навчання працевлаштувався самостійно або за направленням закладу освіти чи територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, та продовжує працювати протягом трьох років за кваліфікацією, яку він набув під час навчання, в тому числі незалежно від місця першого працевлаштування;</p> <p>...</p> <p>18) професійне навчання – набуття та удосконалення професійних знань, умінь та навичок особи відповідно до її здібностей, що забезпечує відповідний рівень професійної кваліфікації для професійної діяльності та конкурентоспроможності на ринку праці;</p> <p>...</p> <p>24) часткове безробіття – вимушене тимчасове скорочення передбаченої законодавством тривалості робочого часу у зв'язку із зупиненням (скороченням) виробництва продукції з причин економічного, технологічного і структурного характеру без припинення трудових відносин.</p> <p>Відсутня</p> <p>Відсутня</p>	<p>...</p> <p>18) професійне навчання – набуття та удосконалення професійних знань, умінь та навичок особи відповідно до її здібностей, що забезпечує відповідний рівень професійної кваліфікації для професійної діяльності та конкурентоспроможності на ринку праці;</p> <p>...</p> <p>24) часткове безробіття - вимушене тимчасове скорочення передбаченої законодавством тривалості робочого часу у зв'язку із зупиненням (скороченням) виробництва продукції (робіт, послуг) без припинення трудових відносин.</p> <p>25) профілювання – система оцінки ступеня мотивації до праці особи, яка шукає роботу, чи безробітного, попиту на їх професію на ринку праці, можливості працевлаштування, ризику тривалого безробіття та визначення обсягу і видів послуг, що надаватимуться з метою їх інтеграції до ринку праці;</p> <p>26) суб'єкти ринку праці – особи, які шукають роботу, зареєстровані безробітні, працівники, роботодавці, що отримують послуги, передбачені цим Законом та Законом України „Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття”.</p>
<p>Стаття 4. Зайняте населення</p> <p>1. До зайнятого населення належать особи, які працюють за наймом на</p>	<p>Стаття 4. Зайняте населення</p> <p>1. До зайнятого населення належать особи, які працюють за наймом на</p>

умовах трудового договору (контракту) або на інших умовах, передбачених законодавством, особи, які забезпечують себе роботою самостійно (у тому числі члени особистих селянських господарств), проходять військову чи альтернативну (невійськову) службу, на законних підставах працюють за кордоном та які мають доходи від такої зайнятості, а також особи, які навчаються за денною або дуальною формою здобуття освіти у закладах загальної середньої, професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти та поєднують навчання з роботою.

До зайнятого населення також належать:

непрацюючі працездатні особи, які фактично здійснюють догляд за дитиною з інвалідністю, особою з інвалідністю I групи або за особою похилого віку, яка за висновком медичного закладу потребує постійного стороннього догляду або досягла 80-річного віку, та отримують допомогу, компенсацію та/або надбавку відповідно до законодавства;

батьки - вихователі дитячих будинків сімейного типу, прийомні батьки, якщо вони отримують грошове забезпечення відповідно до законодавства;

особа, яка проживає разом з особою з інвалідністю I чи II групи внаслідок психічного розладу, яка за висновком лікарської комісії медичного закладу потребує постійного стороннього догляду, та одержує грошову допомогу на догляд за нею відповідно до законодавства.

відсутня

...

умовах трудового договору (контракту) або на інших умовах, передбачених законодавством, особи, які забезпечують себе роботою самостійно (у тому числі члени особистих селянських господарств), проходять військову чи альтернативну (невійськову) службу, на законних підставах працюють за кордоном та які мають доходи від такої зайнятості, а також особи, які навчаються за денною або дуальною формою здобуття освіти у закладах загальної середньої, професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти та поєднують навчання з роботою.

До зайнятого населення також належать:

непрацюючі працездатні особи, які фактично здійснюють догляд за дитиною з інвалідністю, особою з інвалідністю I групи або за особою похилого віку, яка за висновком медичного закладу потребує постійного стороннього догляду або досягла 80-річного віку, та отримують допомогу, компенсацію та/або надбавку відповідно до законодавства;

батьки - вихователі дитячих будинків сімейного типу, прийомні батьки, **патронатні вихователі** якщо вони отримують грошове забезпечення відповідно до законодавства;

особа, яка проживає разом з особою з інвалідністю I чи II групи внаслідок психічного розладу, яка за висновком лікарської комісії медичного закладу потребує постійного стороннього догляду, та одержує грошову допомогу на догляд за нею відповідно до законодавства;

законні представники дітей з інвалідністю з числа одиноких матерів (батьків) та законні представники дітей з інвалідністю підгрупи А, які відповідно до Закону України "Про державну соціальну допомогу особам з інвалідністю з дитинства та дітям з інвалідністю" мають право на призначення надбавки на догляд за дітьми.

Особи, зазначені в абзаці шостому цієї частини, мають право на отримання статусу зареєстрованого безробітного та одночасно отримання допомоги по безробіттю.

...

Стаття 14. Категорії громадян, що мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню

1. До категорій громадян, що мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню, належать:

2) діти-сироти та діти, позбавлені батьківського піклування, ~~особи, яким вчинилося 15 років та які за згодою одного з батьків або особи, яка їх замінює, можуть, як виняток, прийматися на роботу;~~

...

7) особи, яким вчинилося 15 років та які за згодою одного з батьків або особи, яка їх замінює, можуть, як виняток, прийматися на роботу;

...

9) непрацюючі працездатні особи, які отримують державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям.

Відсутня

~~2. Для працевлаштування зазначених у частині першій цієї статті громадян (крім осіб з інвалідністю, які не досягли пенсійного віку, встановленого статтею 26 Закону України „Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування”, норматив працевлаштування на роботу яких встановлюється згідно із Законом України „Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні” та осіб, зазначених у пункті 9 частини першої цієї статті) підприємствам, установам та організаціям з чисельністю штатних працівників понад 20 осіб встановлюється квота у розмірі 5 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників за попередній календарний рік.~~

~~Для працевлаштування осіб, яким до настання права на пенсію за віком відповідно до статті 26 Закону України „Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування” залишилося 10~~

Стаття 14. Категорії громадян, що мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню

1. До категорій громадян, що мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню, належать:

2) діти-сироти та діти, позбавлені батьківського піклування;

...

7) особи, яким вчинилося 15 років та які за згодою одного з батьків або особи, яка їх замінює, можуть, як виняток, прийматися на роботу;

...

9) непрацюючі працездатні особи, які отримують державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям;

10) інші категорії громадян, визначені Кабінетом Міністрів України, з урахуванням ситуації на ринку праці, а також карантину, режиму надзвичайної ситуації, надзвичайного стану в країні.

~~і менше років, підприємствам, установам та організаціям з чисельністю штатних працівників від 8 до 20 осіб встановлюється квота у розмірі не менше однієї особи у середньообліковій чисельності штатних працівників.~~

~~3. Роботодавці самостійно розраховують квоту, зазначену в частині другій цієї статті, з урахуванням чисельності громадян, які на умовах повної зайнятості вже працюють на підприємствах, в установах та організаціях і належать до таких, що неконкурентоспроможні на ринку праці (крім осіб з інвалідністю), та забезпечують їх працевлаштування самостійно. Роботодавці можуть звернутися за сприянням для працевлаштування даної категорії громадян до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції.~~

~~Обов'язковою умовою дотримання роботодавцями квоти вважається працевлаштування таких громадян відповідно до вимог частини другої цієї статті, про що роботодавці інформують щороку центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, у встановленому ним порядку.~~

Стаття 15. Принципи та мета, основні напрями державної політики у сфері зайнятості населення

...

3. Основними напрямами державної політики у сфері зайнятості населення є:

...

2) задоволення попиту ~~пріоритетних галузей~~ економіки у висококваліфікованих працівниках;

...

Стаття 15. Принципи та мета, основні напрями державної політики у сфері зайнятості населення

...

3. Основними напрямами державної політики у сфері зайнятості населення є:

...

2) задоволення попиту економіки у висококваліфікованих працівниках, **формування і розвиток професійних кваліфікацій та професійних стандартів;**

...

<p>Стаття 16. Реалізація державної політики у сфері зайнятості населення</p> <p>1. Держава забезпечує реалізацію політики у сфері зайнятості населення шляхом:</p> <p>...</p> <p>3) включення до системи регулювання ринку праці заходів щодо запровадження стимулювання вітчизняного виробництва до створення нових робочих місць у пріоритетних галузях економіки та сільській місцевості;</p> <p>...</p>	<p>Стаття 16. Реалізація державної політики у сфері зайнятості населення</p> <p>1. Держава забезпечує реалізацію політики у сфері зайнятості населення шляхом:</p> <p>...</p> <p>3) включення до системи регулювання ринку праці заходів щодо запровадження стимулювання роботодавців до створення нових робочих місць;</p> <p>...</p>
<p>Стаття 18. Територіальні та місцеві програми зайнятості населення</p> <p>1. Територіальні та місцеві програми зайнятості населення спрямовані на реалізацію основних напрямів державної політики у сфері зайнятості населення в регіонах та є складовими програм їх соціально-економічного розвитку.</p> <p>2. Територіальні та місцеві програми зайнятості населення розробляються місцевими державними адміністраціями та подаються на затвердження Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським радам.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 18. Територіальні та місцеві програми зайнятості населення</p> <p>1. Територіальні та місцеві програми зайнятості населення спрямовані на реалізацію основних напрямів державної політики у сфері зайнятості населення в регіонах та є складовими програм їх соціально-економічного розвитку.</p> <p>Основним завданням територіальних та місцевих програм зайнятості населення є виявлення перешкод на ринку праці, мобілізація наявних ресурсів для їх подолання та розвитку перспективних напрямків зайнятості.</p> <p>2. Територіальні та місцеві програми зайнятості населення розробляються місцевими державними адміністраціями за участю профспілок, організацій роботодавців, їх об'єднань, місцевих громадських об'єднань (за їх згодою) та подаються на затвердження Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським радам.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 20. Фінансування заходів щодо реалізації державної політики у сфері зайнятості населення</p> <p>1. Фінансування заходів щодо реалізації державної політики у сфері</p>	<p>Стаття 20. Фінансування заходів щодо реалізації державної політики у сфері зайнятості населення</p> <p>1. Фінансування заходів щодо реалізації державної політики у сфері</p>

<p>зайнятості населення здійснюється за рахунок коштів державного і місцевих бюджетів, Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю, Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття та інших джерел відповідно до законодавства.</p>	<p>зайнятості населення здійснюється за рахунок коштів державного і місцевих бюджетів, Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю, Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття та інших джерел відповідно до законодавства.</p>
<p>Відсутня</p>	<p>2. Для сприяння зайнятості зареєстрована безробітна особа може раз на п'ять років скористатись правом на працевлаштування у роботодавця з компенсацією за неї витрат відповідно до цього Закону (крім професійного навчання, перепідготовки та підвищення кваліфікації) якщо інше не передбачено положеннями цього Закону.</p>
<p>Відсутня</p>	<p>3. Компенсації, допомоги, інші виплати (далі – державна допомога) суб'єктам господарювання, передбачені цим Законом, статтею 7¹ Закону України „Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття” надаються з урахуванням положень Закону України „Про державну допомогу суб'єктам господарювання”.</p> <p>Сума державної допомоги за цими та будь-якими іншими напрямками державної підтримки та/або допомоги (незалежно від її видів та джерел), сукупно не може перевищувати суму незначної державної допомоги, визначеної Законом України „Про державну допомогу суб'єктам господарювання”.</p>
<p>Відсутня</p>	<p>4. Державна допомога суб'єкту господарювання відповідно до цього Закону не надається у разі, коли щодо такого суб'єкта виконується одна із зазначених умов:</p> <p>1) наявна заборгованість:</p> <ul style="list-style-type: none"> із сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування; із сплати страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування; із виплати заробітної плати; перед державним (місцевим) бюджетом понад 6 місяців; <p>2) визнаний у встановленому порядку банкрутом або стосовно</p>

	<p>нього порушено справу про банкрутство, або перебуває на стадії ліквідації;</p> <p>3) визнає свою неспроможність своєчасно виконувати зобов'язання перед кредиторами через незадовільний стан фінансово-господарської діяльності.</p>
<p>Стаття 22. Завдання та функції центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, його територіальних органів</p> <p>1. Основними завданнями центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, його територіальних органів є:</p> <p>...</p> <p>5) участь в організації проведення громадських та інших робіт тимчасового характеру;</p> <p>...</p> <p>2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, його територіальні органи відповідно до покладених на них завдань:</p> <p>...</p> <p>14) здійснюють обмін інформацією з Пенсійним фондом України для забезпечення виконання вимог цього Закону та Закону України „Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття”;</p> <p>...</p> <p>18) проводять розслідування страхових випадків та обґрунтованості виплати матеріального забезпечення в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування</p>	<p>Стаття 22. Завдання та функції центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, його територіальних органів</p> <p>1. Основними завданнями центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, його територіальних органів є:</p> <p>...</p> <p>5) участь в організації проведення громадських робіт;</p> <p>...</p> <p>2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, його територіальні органи відповідно до покладених на них завдань:</p> <p>...</p> <p>14) здійснюють обмін інформацією з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері освіти і науки, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, Пенсійним фондом України для забезпечення виконання вимог цього Закону та Закону України „Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття”;</p> <p>...</p> <p>18) проводять розслідування страхових випадків та обґрунтованості виплати матеріального забезпечення в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування</p>

державної політики у сфері зайнятості населення та трудової міграції, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, та Пенсійним фондом України. Таке розслідування здійснюється шляхом звіряння даних, зазначених у документах страхувальника, з базою даних центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, та Пенсійного фонду України, а у разі потреби - шляхом проведення виїзних планових та позапланових перевірок страхувальників;

19) здійснюють контроль за використанням коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, застосовують в установленому законодавством порядку фінансові санкції та накладають адміністративні штрафи;

20) надають безоплатно підприємствам, установам та організаціям незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання, фізичним особам, які використовують працю інших осіб на умовах трудового договору (контракту) або на інших умовах, передбачених законодавством про працю, консультації з питань працевлаштування осіб

державної політики у сфері зайнятості населення та трудової міграції, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері захисту державного кордону та охорони суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні, та Пенсійним фондом України. Таке розслідування здійснюється шляхом звіряння відомостей поданих особою при реєстрації та/або даних, зазначених у документах страхувальника, з базою даних центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, реєстром застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування, а також шляхом інформаційного обміну з центральним органом виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері захисту державного кордону та охорони суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні, щодо знаходження за межами кордону осіб під час їх перебування у статусі зареєстрованого безробітного або, які бажають отримати статус зареєстрованого безробітного. У разі потреби розслідування страхових випадків та обґрунтованості виплати матеріального забезпечення здійснюється шляхом проведення виїзних планових та позапланових перевірок страхувальників;

19) здійснюють контроль за використанням коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, застосовують в установленому законодавством порядку фінансові санкції та накладають адміністративні штрафи;

20) надають безоплатно консультації з питань працевлаштування (у тому числі осіб з інвалідністю) підприємствам, установам та організаціям незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання, **фізичним особам-підприємцям, а також фізичним особам, які використовують працю інших осіб на умовах трудового договору**

<p>з інвалідністю;</p> <p>21) забезпечують надання соціальних послуг та виплату матеріального забезпечення відповідно до Закону України „Про загальнообов’язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття” та цього Закону.</p> <p>Відсутня</p> <p>Відсутня</p> <p>Відсутня</p>	<p>(контракту) або на інших умовах, передбачених законодавством про працю;</p> <p>21) забезпечують надання соціальних послуг та виплату матеріального забезпечення відповідно до Закону України „Про загальнообов’язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття” та цього Закону.</p> <p>22) проводять аналіз ефективності реалізації заходів сприяння зайнятості населення на ринку праці;</p> <p>23) проводить моніторинг результатів діяльності територіальних органів, ефективності їх роботи;</p> <p>24) проводять аналіз та моніторинг результатів роботи кар’єрних радників, спеціалізованих кар’єрних радників, консультантів по роботі з роботодавцями.</p>
<p>Стаття 23. Єдина інформаційно-аналітична система центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції</p> <p>...</p> <p>4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову та бюджетну політику, під час здійснення верифікації та моніторингу державних виплат безоплатно отримує відомості з Єдиної інформаційно-аналітичної системи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, в електронній формі на підставі договорів про обмін інформацією.</p>	<p>Стаття 23. Єдина інформаційно-аналітична система центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції</p> <p>...</p> <p>4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики, під час здійснення верифікації та моніторингу державних виплат безоплатно отримує відомості з Єдиної інформаційно-аналітичної системи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, в електронній формі на підставі договорів про обмін інформацією.</p>
<p style="text-align: center;">Розділ IV СПРИЯННЯ ЗАЙНЯТОСТІ НАСЕЛЕННЯ</p> <p>Стаття 24. Заходи щодо сприяння зайнятості населення</p>	<p style="text-align: center;">Розділ IV СПРИЯННЯ ЗАЙНЯТОСТІ НАСЕЛЕННЯ</p> <p>Стаття 24. Соціальні послуги та заходи сприяння зайнятості населення</p>

<p>1. Заходи щодо сприяння зайнятості населення спрямовуються на:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) забезпечення відповідності рівня професійної кваліфікації працездатних осіб потребам ринку праці; 2) створення умов для активного пошуку роботи безробітними; 3) підвищення конкурентоспроможності осіб на ринку праці. <p>2. До заходів щодо сприяння зайнятості населення належать:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) професійна орієнтація та професійне навчання; 2) стимулювання діяльності роботодавців, спрямованої на створення нових робочих місць та працевлаштування безробітних; 3) створення умов для самозайнятості населення та підтримка підприємницької ініціативи; 4) сприяння забезпеченню молоді першим робочим місцем та запровадження стимулів для стажування на підприємствах, в установах та організаціях незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання, фізичних осіб, які застосовують найману працю, молоді, яка навчається; 5) сприяння зайнятості осіб з інвалідністю; 6) забезпечення участі безробітних у громадських роботах та інших 	<p>1. Соціальні послуги у сфері зайнятості, що регулюються цим Законом, включають:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) інформаційні послуги; 2) консультативні послуги; 3) професійну орієнтацію; 4) індивідуальне планування працевлаштування; 5) послуги з працевлаштування; 6) послуги для роботодавців; 7) інші послуги, передбачені порядком надання послуг у сфері зайнятості. <p>Соціальні послуги суб'єктам ринку праці надаються кар'єрними радниками, спеціалізованими кар'єрними радниками, консультантами по роботі з роботодавцями у порядку, затвердженому центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері зайнятості населення та трудової міграції.</p> <p>2. До заходів сприяння зайнятості населення належать:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) професійна орієнтація та професійне навчання; 2) стимулювання створення нових робочих місць, працевлаштування безробітних; 3) сприяння самозайнятості, організації підприємницької діяльності; 4) сприяння забезпеченню молоді першим робочим місцем, проходженню стажування у роботодавця; 5) сприяння зайнятості осіб, які не здатні на рівних умовах конкурувати на ринку праці; 6) забезпечення участі безробітних у громадських роботах.
---	---

роботах тимчасового характеру;

7) створення стимулів для інтеграції на ринок праці непрацюючих працездатних осіб з числа членів малозабезпечених сімей.

3. Роботодавцю, який протягом 12 календарних місяців забезпечував створення нових робочих місць, працевлаштовував на них працівників і упродовж цього періоду щомісяця здійснював їм виплату заробітної плати в розмірі не менше ніж три мінімальні заробітні плати за кожен місяць, протягом наступних 12 календарних місяців за умови збереження рівня заробітної плати в розмірі не менше ніж три мінімальні заробітні плати за кожен місяць за рахунок коштів Державного бюджету України, передбачених у бюджеті Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, компенсуються фактичні витрати у розмірі 50 відсотків суми нарахованого єдиного внеску за відповідну особу за місяць, за який він сплачений, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

У разі зменшення штатної чисельності працівників та фонду оплати праці роботодавець втрачає право на компенсацію.

Порядок надання роботодавцю права на зменшення розміру єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та зарахування стажу особам, працевлаштованим відповідно до цієї частини, затверджується Кабінетом Міністрів України.

3. Індивідуальне планування працевлаштування полягає у визначенні переліку та послідовності надання соціальних послуг у сфері зайнятості, залучення до заходів сприяння зайнятості населення на ринку праці, на які має право зареєстрований безробітний з урахуванням результатів його профілювання, що відображається в індивідуальному плані працевлаштування.

Профілювання здійснюється відповідно до методики, затвердженої центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері зайнятості населення та трудової міграції.

Примірна форма, порядок складання та ведення індивідуального плану працевлаштування зареєстрованого безробітного затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері зайнятості населення та трудової міграції.

Стаття 24¹. Заходи сприяння зайнятості внутрішньо переміщених осіб

...

2. Заходи сприяння зайнятості запроваджуються для внутрішньо переміщених осіб з числа зареєстрованих безробітних.

До заходів сприяння зайнятості внутрішньо переміщених осіб, які працевлаштовуються за направленням територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у

Стаття 24¹. Заходи сприяння зайнятості внутрішньо переміщених осіб

...

2. Заходи сприяння зайнятості запроваджуються для внутрішньо переміщених осіб з числа зареєстрованих безробітних.

До заходів сприяння зайнятості внутрішньо переміщених осіб, які працевлаштовуються за направленням територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у

сфері зайнятості населення та трудової міграції, зазначених у частині першій цієї статті, належать:

...
3) компенсація витрат роботодавця, який працевлаштовує зареєстрованих безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб строком не менше ніж на дванадцять календарних місяців, на перепідготовку та підвищення кваліфікації таких осіб. **Сума компенсації встановлюється в межах вартості навчання з перепідготовки та підвищення кваліфікації, але не може перевищувати десятикратний розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на дату здійснення роботодавцем такої оплати.**

3. Фінансування заходів сприяння зайнятості, визначених цією статтею, здійснюється в межах коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття та Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю (у разі працевлаштування особи з інвалідністю з числа зареєстрованих безробітних ~~та який допомога по безробіттю призначена відповідно до частини другої статті 22 Закону України „Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття”~~) після працевлаштування зареєстрованих безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб за направленням територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції.

4. У разі звільнення працівника, за якого виплачувалася компенсація відповідно до частини другої цієї статті, ~~з ініціативи роботодавця або за згодою сторін~~ до закінчення встановленого строку збереження гарантій зайнятості сума виплачених коштів повертається у повному обсязі до бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття або Фонду соціального захисту інвалідів залежно від джерела компенсації.

На роботодавців, які претендують на отримання компенсацій, передбачених цією статтею, поширюються вимоги частини третьої

сфері зайнятості населення та трудової міграції, зазначених у частині першій цієї статті, належать:

...
3) компенсація витрат роботодавця, який працевлаштовує зареєстрованих безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб строком не менше ніж на дванадцять календарних місяців, на перепідготовку та підвищення кваліфікації таких осіб. **Розмір компенсації визначається Кабінетом Міністрів України в межах вартості навчання з перепідготовки та підвищення кваліфікації.**

3. Фінансування заходів сприяння зайнятості, визначених цією статтею, здійснюється в межах коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття та Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю (у разі працевлаштування особи з інвалідністю з числа зареєстрованих безробітних) після працевлаштування зареєстрованих безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб за направленням територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції.

4. У разі звільнення працівника, за якого виплачувалася компенсація відповідно до частини другої цієї статті, до закінчення встановленого строку збереження гарантій зайнятості сума виплачених коштів повертається у повному обсязі до бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття або Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю залежно від джерела фінансування компенсації, крім випадку, коли на його робоче місце роботодавцем працевлаштовано іншого зареєстрованого безробітного за направленням територіального органу центрального органу

<p>статті 26 цього Закону.</p> <p>...</p>	<p>виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, до закінчення встановленого строку збереження гарантій зайнятості.</p> <p>У разі коли на місце звільненого працівника працевлаштовано зареєстрованого безробітного з числа внутрішньо переміщених осіб, виплата компенсації продовжується до закінчення встановленого строку збереження гарантій зайнятості з урахуванням положень частини третьої цієї статті.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 26. Стимулювання працевлаштування громадян, які недостатньо конкурентоспроможні на ринку праці</p> <p>1. Роботодавцю, який працевлаштовує на нове робоче місце громадян, зазначених у частині першій статті 14 цього Закону (крім тих, які визначені пунктом 7 частини першої статті 14), та яким надано статус безробітного, за направленням територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, строком не менше ніж на два роки щомісяця компенсуються фактичні витрати у розмірі єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за відповідну особу за місяць, за який він сплачений.</p> <p>Відсутня</p>	<p>Стаття 26. Стимулювання працевлаштування громадян, що мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню</p> <p>1. Роботодавцю, який працевлаштовує громадян, зазначених в пунктах 1, 2, 3, 5, 7 та 10 частини першої статті 14 цього Закону, та, які перебувають у статусі зареєстрованого безробітного понад 1 місяць, за направленням територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, строком не менше ніж на два роки компенсуються фактичні витрати у розмірі єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за відповідну особу за місяць, за який він сплачений, але не більше подвійного розміру мінімального страхового внеску. Загальна тривалість виплати компенсації становить 12 місяців.</p> <p>2. Роботодавцю, який за направленням територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, працевлаштовує строком не менше ніж на один рік осіб, яким до настання права на пенсію за віком залишилося не більше 5 років, осіб, зазначених в пунктах 6 та 8 частини першої статті 14 цього Закону, та, які перебувають у статусі зареєстрованого безробітного понад 1 місяць, компенсуються 50 відсотків фактичних витрат на оплату праці, але не вище розміру мінімальної заробітної плати.</p>

~~Компенсація виплачується протягом одного року з дня працевлаштування особи за рахунок коштів, передбачених у бюджеті Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття та Фонду соціального захисту інвалідів (у разі працевлаштування особи з інвалідністю з числа зареєстрованих безробітних, але якій відповідно до законодавства допомога по безробіттю не призначається), у визначеному Кабінетом Міністрів України порядку.~~

~~2. У разі звільнення працівника, за якого виплачувалася компенсація відповідно до частини першої цієї статті, з ініціативи роботодавця або за згодою сторін до закінчення дворічного строку з дня працевлаштування сума виплачених коштів повертається в повному обсязі до бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття або Фонду соціального захисту інвалідів залежно від джерела компенсації або на його робоче місце за направленням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, у межах дворічного строку працевлаштовується інший безробітний.~~

~~У разі звільнення працівника, за якого виплачувалася компенсація відповідно до частини першої цієї статті, за угодою сторін на його робоче місце за направленням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, у межах дворічного строку працевлаштовується інший безробітний.~~

3. Зазначена в частині першій цієї статті компенсація не виплачується у разі, коли роботодавець:

1) має заборгованість із сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове

Загальна тривалість виплати компенсації становить шість місяців.

Особа, зазначена в абзаці першому цієї частини, може одноразово скористатись правом на працевлаштування у роботодавця з компенсацією за неї частини витрат на оплату праці.

3. Компенсації, зазначені в частинах першій та другій цієї статті виплачуються за рахунок коштів, передбачених у бюджеті Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття та Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю (у разі працевлаштування особи з інвалідністю з числа зареєстрованих безробітних) у визначеному Кабінетом Міністрів України порядку.

4. У разі звільнення працівника, за якого виплачувалася компенсація відповідно до частин першої або другої цієї статті, до закінчення встановленого строку збереження гарантій зайнятості сума виплачених коштів повертається у повному обсязі до бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття або Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю залежно від джерела фінансування компенсації, крім випадку, коли на його робоче місце роботодавцем працевлаштовано іншого зареєстрованого безробітного за направленням територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, до закінчення встановленого строку збереження гарантій зайнятості.

У разі коли на місце звільненого працівника працевлаштовано зареєстрованого безробітного з числа осіб, зазначених у частинах першій або другій цієї статті, виплата компенсації продовжується до закінчення встановленого строку збереження гарантій зайнятості з урахуванням положень частини третьої цієї статті.